

میمانیم... چون شما خواسته‌اید

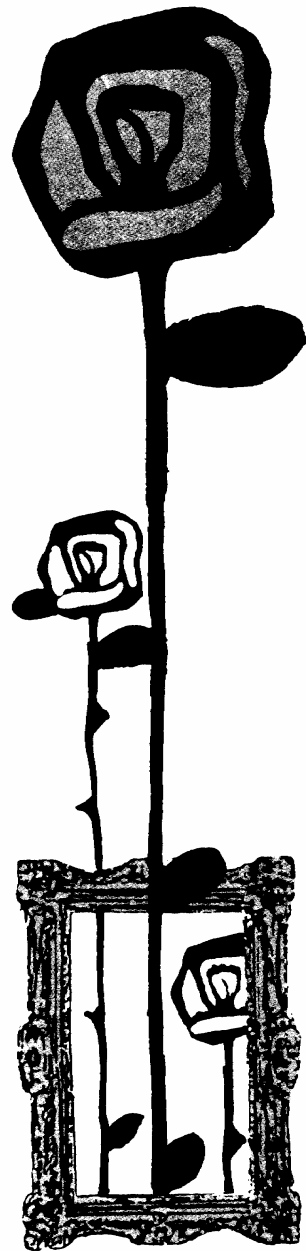
آن هنگام که بی‌ریا، دلتنگی‌ها و غصه‌هایمان را در سرمقاله مرداد ماه با عنوان «از دل، بر دل» مطرح کردیم، تاریکی بر راهمان سایه افکنده، بغض تلخ راه گلویمان را سد کرده بود و بر گوشه چشممان و پهنای رخمان گرمای آشک احساس می‌گشت. طی این پنج سال که بودیم و بودید، تمامی تلاش و بضاعتمان را در جهت غنی‌تر ساختن ماهنامه بکار می‌گرفتیم. جوانان این جمع، از باتجربگان دروس عملی روزنامه‌نگاری، ویرایش و ... فرا گرفتند و تا بدان حد رشد کردند که بر اساتید خود می‌شوریدند.

ماهی یکبار در جمعی صمیمی بکنار هم می‌نشستیم و کوچک و بزرگ از یکدیگر و از ماهنامه انتقاد می‌کردند، این انتقادات اگر به واقع صحیح و منطقی بود که در بسیاری از موارد چنین بود، ضبط و ثبت می‌گشت و مصراغه تعقیب می‌شد، از سوی دیگر نامه‌های پر از مهر و لطف شما با دقتی خاص مطالعه می‌شد تا ایرادات و معایبی که خود به ذهنمان نمی‌رسید و شما مطرح می‌کردید، رفع گردد.

مهر ما به شما و علائق شما به ما آنقدر پیشرفت کرد که حتی بعضی در نامه‌هایشان مشکلات علمی و بالاتر از آن مشکلات زندگی خصوصی‌شان را مطرح می‌کردند و از ما راه حل می‌خواستند.

با تمام این اوصاف، براساس یک تصمیم از پیش گرفته شده و غیرقابل انعطاف، پرداخت هزینه‌های ماهنامه از محل درآمد ژنریک قطع گشت. تاریکی راهمان و بغض دل‌هایمان گرچه به اضطراب می‌انداختمان اما با توکل به خدا، مسائل خودمان را مثل همیشه، صادقانه مطرح کردیم. از شما دوستان پرسیدیم: «بمانیم؟» و ...

پژواک و انعکاس آن سرمقاله، آنچنان گسترده بود که خودمان هم باورمان نمی‌شد. کسانی بسیار با نامه‌های کوتاه یا بلند اما پرعاطفه‌شان ماندگاری

«رازی» را به جد طلبیده بودند.

ما هم کوشیدیم با درج بخشهای مختصری از انبوه آن پاسخها شما را در شادی خود سهیم گردانیم.

کسانی اما با حضور خود در دفتر ماهنامه یا تلفن، مصرانه خواستند بمانیم و با توکل بر خداوند و یاری خوانندگانمان مشکلات را حل کنیم.

یکی از اعضای جوان هیات تحریریه تعریف می کرد که استاد ارحمند و سالخورده‌ای در غیاب مدیر مسئول به دفتر ماهنامه تلفن کردند و چون مدیر مسئول ماهنامه نبودند، با این دکتر جوان صحبت کرده بود، وی گفته بود: می‌خواستم تشکر خود و دیگر دوستانم را از زحمات شما بیان کنم و بگویم بمانید، ما هم یاریتان می‌کنیم و ادامه داده بودند:

در دیده دل جلوه گرت می‌بینم

هر لحظه به شکل دگرت می‌بینم

هر بار که در دیده دل می‌گذری

از بار دگر خوبترت می‌بینم

خلاصه کلام آنکه:

یوسف از راستی رسید به تخت

راستی کن، که راست گردد بخت

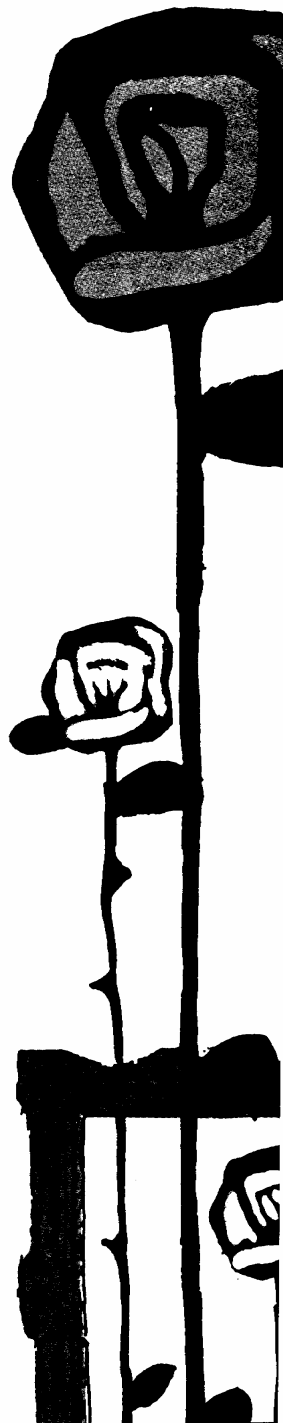
با خوشحالی تمام، در جمعی دوستانه - نشست هیات تحریریه - به رای زنی پرداختیم، پیشنهادات شما و نظرات خودمان را مورد بحث قرار دادیم، بر سر هر کدام تامل کردیم. عده‌ای خواستار آن شدند که هزینه‌ها را بکاهیم و این ممکن نبود مگر به استفاده از کاغذهای نامرغوب برای مجله، تعویض پاکت و ... نتیجه بحث این شد: تا حدی که به کیفیت ماهنامه لطمه‌ایی نخورد، هزینه‌ها کاهش یابد.

عده‌ای دیگر استفاده از تبلیغات و پذیرش آگهی تبلیغاتی را مطرح نمودند. مشکلات عدیده‌ای در این زمینه وجود دارند که عبارتند از:

۱- دائمی و پیوستگی نبودن این گونه آگهی‌ها با توجه به زمینه علمی مجله یعنی گروه پزشکی.

۲- و از سوی دیگر با توجه به خط‌مشی مجله مبنی بر دفاع از استقلال علمی و اقتصادی کشور و ژنریک، پذیرش آگهی‌های خاص را تحمیل می‌کند.

۳- عدم سوددهی بسیاری از آگهی‌ها، چرا که هزینه چاپ‌های چهاررنگ و رنگی عملاً آنقدر بالاست که باقیمانده آن در طول یک سال، نمی‌تواند هزینه یک ماه ماهنامه را تکافو کند. بنابراین نتیجه این بحث هم چنین شد:

- برای کاهش حق اشتراک، ماهنامه آگهی‌هایی که با استقلال علمی و اقتصادی کشور و ژنریک مغایرت نداشته باشد، بپذیرد.

اما بحث عمده و طولانی بر سر تعیین میزان حق اشتراک، زمان دریافت آن و ... بود. محورهای اصولی بحث تعیین میزان حق اشتراک برای دانشجویان و شاغلین گروه پزشکی بود. بسیاری از دوستان با توجه به عدم توان اقتصادی دانشجویان خواستار آن شدند که تخفیفی برای این گروه قائل شویم. بحث‌های دیگر طولانی و ملال‌انگیز اما اجتناب‌ناپذیر بودند، بنابراین از ذکر کلیات بحث خودداری نموده و تصمیمات هیات تحریریه را به شرح ذیل به آگاهی شما عزیزان می‌رسانیم:

۱- از فروردین ماه سال ۱۳۷۴ ارسال ماهنامه بصورت رایگان، بطور کلی قطع می‌شود.

۲- فرصت برای دریافت فرم تکمیل شده تقاضای اشتراک حداکثر پایان بهمن سال جاری خواهد بود. (برای دریافت نشریه از اول فروردین ماه ۱۳۷۴).

۳- هزینه اشتراک سالیانه برای پزشکان، دکترهای داروساز، دندانپزشکان و نیز سایر دست‌اندرکاران حرف پزشکی، کتابخانه‌ها و موسسات آموزشی و تحقیقاتی با احتساب نسبی کلیه هزینه‌ها و مخارج پستی مبلغ -/۱۸۰۰۰ ریال در نظر گرفته شد.

۴- هزینه اشتراک برای کلیه دانشجویان گروه پزشکی برای شش ماهه مبلغ -/۴۵۰۰ ریال و یکساله، مبلغ -/۸۰۰۰ ریال تعیین گردید.

بنابراین دوستانی که مایل به اشتراک ماهنامه دارویی رازی با شیوه جدید باشند، قبول زحمت فرموده و فرم مندرج در آخرین صفحه این شماره را تکمیل و آن را همراه با اصل فیش پرداخت حق اشتراک به بانک مربوطه، به دفتر ماهنامه ارسال دارند. حداکثر زمان برای دریافت تقاضای اشتراک پایان بهمن سال جاری (۱۳۷۳) خواهد بود. (برای دریافت نشریه از اول فروردین ماه ۱۳۷۴).

ارسال سریعتر مدارک موجب تسهیل در صدور کارت اشتراک شما و دریافت سریعتر ماهنامه بدست شما خواهد بود. قبلاً از همکاری شما در سازمان‌دهی بهتر توزیع ماهنامه خودتان سپاسگزار می‌کنیم.

امیدواریم انجام این تصمیم که برگرفته از نظریات ارائه شده شما عزیزان است بتواند به تداوم انتشار نشریه کمک و همگی ما را در جهت اهداف مقدس انقلاب اسلامی که رشد و تعالی علمی از جمله آنان است موفق بدارد.

مدیر مسئول ماهنامه دارویی رازی

